

Криворученко Ю.М.ст. гр. 14-11, Круглов О.М.к.ю.н., доцент - науковий керівник

ОКРЕМІ КОЛІЗІЙНІ ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Запорізький гуманітарний коледж ЗНТУ ЦК “Правознавства та гуманітарних дисциплін”

Останні етапи реформування, у тому числі, правоохоронної системи в Україні характеризуються появою цілої низки як організаційних (Національна поліція України) так і юридичних (Закон України “Про Національну поліцію”) новацій. Зважаючи на обраний предмет дослідження, у рамках даної роботи нас буде цікавити саме юридична складова відповідної реформи, а саме: аналіз окремих проблем, які виникають на рівні її (реформи) практичної реалізації з точки зору діяльності такої складової Національної поліції України як Патрульна поліція України.

Так, офіційна політика чинного керівництва України, яка знайшла своє відображення на законодавчому рівні (ст. 130 КпАП України), визначає істотне підсилення відповідальності за керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції. Загалом відзначаючи виключну позитивність вказаної позиції, необхідно також відзначити ряд її вразливих частин.

Для доведення факту керування транспортним засобом у вказаному вище стані необхідно піддати водія *об'єктивному медичному дослідженню*, яке може бути здійснено як на місці зупинки (за допомогою *сертифікованих, своєчасно відкаліброваних* спеціальних засобів Патрульної поліції України) так і у спеціалізованих медичних установах. Відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку *огляду* на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння... фактично є добровільним актом визнанням факту наявності у водія такого стану.

Як співвідносяться категорії “дослід” і “огляд”? На нашу думку як ціле і частина відповідно: одним із способів, за допомогою якого здійснюється дослідження, є огляд. Це, відповідно, наводить нас на думку про те, що огляд особи на предмет перебування у вказаному вище стані однозначно є одним із можливих способів здійснення медичного дослідження над людиною. У ч. 2 ст. 28 Конституції України зазначається, що жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана *медичним*, науковим чи іншим *дослідам*. Таким чином Основний закон цієї країни дає можливість кожній людині без наслідків у вигляді юридичної відповідальності відмовитися від проходження огляду на вказаний вище стан, адже юридична сила норм Конституції України є більшою ніж юридична сила норм КпАП України.

Крім того чинні на момент написання цієї роботи Правила дорожнього руху передбачають для водіїв такий обов'язок як на вимогу *працівника міліції* пройти в установленому порядку медичний огляд для визначення стану алкогольного сп'яніння, впливу наркотичних чи токсичних речовин (п. 2.5.). Хоча, очевидно, зараз такого роду посадових осіб (працівників міліції) взагалі не існує.

Такий стан речей дає можливість пиякам, які управляють транспортними засобами, уникнути адміністративної відповідальності за подібного роду правопорушення. Ми вважаємо, що для вирішення вказаних вище проблем і, відповідно, підвищення ефективності діяльності нової Патрульної поліції України, необхідно комплексно переглянути чинне законодавство у цій сфері у напрямку приведення їх у відповідність до положень Закону України “Про Національну поліцію України” та КпАП України.

